Acesta este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2026:010.######
Dosar nr. ###/118/2025

#######
TRIBUNALUL CONSTANŢA
SECŢIA A II - A CIVILĂ
SENTINŢA CIVILĂ NR. ####
Şedinţa publică din data de 18 Septembrie 2026
Instanţa constituită din:
PREŞEDINTE – ##### ######## #####
GREFIER – ####### ###### ######

S-a luat în examinare cererea de chemare în judecată, având ca obiect pretenţii, formulată de către reclamanta ###### ###### SA – cu sediul social în Municipiul ######, ###### ###### ## ####### ### ##, ##### ######, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J17##########, având ### #######, în contradictoriu cu pârâta ########## ######### SRL – cu sediul social în Sat Tomeşti, Comuna Tomeşti, ###### ####### ### #, cam. 1, #### ##, scara B, etaj 4, ### ##, judeţ ####, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J22##########, având CUI ######## şi sediul procesual ales la Cabinet de Avocat ##### ##### ######## în Voluntari, Şoseaua ###### nr. 1/VII, etaj 10, ##### #####, şi chematele în garanţie ######## ##### SRL – cu sediul în Municipiul Constanţa, ###### ######### ### ##, etaj 1, camera 4, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J##############, ### ########, ###### ##### SRL – cu sediul în Localitatea ######, ###### ###### ### ##, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J13##########, CUI 16026597, având sediul procesual ales la avocat ##### ###### ###### în Municipiul Constanţa, ###### ###### ### ###### ### ##, parter, ### #, interfon 1, ##### #########, şi ### ######### SRL – cu sediul în Municipiul Constanţa, ###### ###### ###### ### #, camera 1, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J13##########, CUI 30694044.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26.05.2026 şi au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 10.06.2026 şi ulterior la data de 17.06.2026, 01.07.2026, 15.07.2026, 29.07.2026, 12.08.2026, 27.08.2026, 04.09.2026 şi la data de 18.09.2026, dată la care,

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanţa la data de 21.02.2025, sub nr. ###/118/2025, reclamanta ###### ###### SA, în contradictoriu cu pârâta ########## #########

SRL, a solicitat obligarea pârâtei la plata a sumei de 200.059,11 lei, conform art. 23 Convenţia CMR, reprezentând prejudiciu material compus din:

- contravaloare marfă conform FF ##########.11.2024, preluată în baza comenzii de transport nr. 45084/08.11.2024,

- contravaloare marfă conform FF MDT20240000013931-1/30.10.2024 şi MDT20240000013931-2/30.10.2024, preluată în baza comenzii de transport nr. 45064/07.11.2024,

De asemenea, a solicitat obligarea pârâtei la plata dobânzii în cuantum de 5%/an prevăzute de dispoziţiile art. 27 pct. 1 din convenţia CMR, calculate de la 14.11.2024 şi până la data plăţii efective, precum şi obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluţionarea prezentei cereri.

În motivare, a arătat că în desfăşurarea activităţii comerciale, contractează în mod curent terţi transportatori în scopul livrării mărfurilor către clienţi proprii sau în scopul aprovizionării cu marfă a depozitelor din ţară.

În acest sens, în data de 07.11.2024 urmare a postării pe bursa de transport a unei solicitări de transport, angajatul reclamantei din cadrul departamentului de transport a fost contactat telefonic de numita ##### ##### din partea societăţii pârâte care şi-a exprimat interesul de a contracta cursa Constanţa-Găeşti (#########). Urmare a acestei discutii a fost semnată de către părţi comanda de transport nr. 45064/07.11.2024.

Ulterior semnării Comenzii de transport nr. 45064/07.11.2024 între ###### ###### SA - Expeditor şi ########## ######### S.R.L. - Transportator, aceasta din urmă a subcontractat transportul folosind ca transportator societatea ######## ##### S.R.L. care la rândul ei a subcontractat firma ### ######### SRL, cea din urmă societate aparţinând şoferului care, în fapt, a preluat efectiv marfa din Constanţa şi ar fi descărcat-o într-o altă locaţie decât cea indicată de către reclamantă societăţii ########## ######### SRL la momentul semnării comenzii de transport, respectiv undeva în Localitatea ####-####-Constanţa.

A precizat că marfa încărcată în baza comenzii de transport încheiată cu societatea pârâtă nu a mai ajuns la destinaţie.

De asemenea, în data de 08.11.2024 urmare a postării pe bursa de transport a unei solicitări de transport, angajatul reclamantei din cadrul departamentului de transport - #### ###### a fost contactată telefonic de numita ##### ##### din partea societăţii ########## ######### S.R.L. care şi-a exprimat interesul de a contracta cursa Constanţa (DB ######## Agigea) - ######.

Urmare a acestei discuţii a fost semnată de către părţi comanda de transport nr. 45084/08.11.2024.

Din cele comunicate de către Transportatorul Europasped Logistics S.R.L reiese că ulterior semnării Comenzii de transport nr. 45084/ 08.11.2024 între ###### ###### SA şi ########## ######### SRL, aceasta din urmă a subcontractat transportul folosind ca transportator societatea ######## ##### S.R.L. care la rândul ei a subcontractat firma ###### ##### S.R.L., cea din urmă societate aparţinând şoferului care în fapt a preluat marfa din Constanţa (DB ######## Agigea) şi ar fi descărcat-o în Localitatea Poarta ####-Constanţa.

A arătat că, urmare a sesizării faptului că mărfurile, atât cele ridicate din Decirom Constanţa cu ansamblul de vehicule având numerele de înmatriculare #######/IL 41MVA cu destinaţia Găeşti-#########, cât şi cele ridicate din DB ######## - Agigea cu ansamblul de

vehicule având numerele de înmatriculare ## ## ###/####### cu destinaţia ###### ######## ### #, ######, nu au mai ajuns la destinaţia indicată în comenzile-contract de transport şi nici nu au fost predate reclamantei în alte locaţii, pârâta a formulat plângere penală în calitate de parte vătămată împotriva societăţii ######## ##### S.R.L., constituindu-se astfel Dosarul penal #########P/2024, înregistrat pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanţa.

A precizat că, având în vedere menţiunea cuprinsă în ambele Comenzi de transport (45084/08.11.2024 şi 45064/07.11.2024), respectiv „Prezenta comandă ţine loc de contract de transport.”, în cauză sunt aplicabile dispoziţiile art. 1955 Cod civil, art. 1984 Cod civil, art.17 Convenţia CMR.

Referitor la normele legale aplicabile, a arătat că în ceea ce priveşte Contractele de transport încheiate în prezenta cauză, acestea sunt supuse reglementărilor aduse prin Convenţia din 19 mai 1956 referitoare la contractul de transport internaţional de mărfuri pe şosele, la care ####### a aderat prin Decretul nr. 451/1972.

A precizat că, în speţă, prejudiciul creat este unul de ordin patrimonial, reprezentat de valoarea mărfurilor proprietatea sa pierdute, încărcate în baza contractelor de transport încheiate cu pârâta şi care nu au mai ajuns la descărcare.

În ceea ce priveşte existenţa faptei ilicite, aceasta constă în neexecutarea contractului, respectiv neîndeplinirea obligaţiei de a transporta bunurile la destinaţia stabilită prin cele 2 comenzi de transport, mărfurile fiind pierdute.

De asemenea, a arătat că raportul de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu este evident, incontestabil şi reiese din materialitatea faptei, în sensul că, prin preluarea mărfurilor (încărcarea) şi neajungerea lor la punctele de descărcare indicate (pierderea totală a acestora), a fost produs prejudicial material reprezentat de valoarea mărfurilor pierdute de către transportator.

Sub aspectul vinovăţiei, a menţionat că este specifică contractului de transport prezumarea culpei transportatorului pentru pierderea totală sau parţială sau, după caz, alterarea ori deteriorarea mărfii transportate.

Atâta timp cât pârâta şi-a asumat, prin semnarea celor 2 comenzi de transport cu valoare de contract de transport, obligaţia efectuării transportului, aceasta răspunde inclusiv pentru faptele unor terţi la care a apelat pentru efectuarea transportului, conform art. 3 din Convenţia C.M.R.

Totodată, a învederat că în data de 14.11.2024, a notificat pârâta să plătească suma de 200.059,11 lei reprezentând prejudiciul material înregistrat ca urmare a neexecutării obligaţiilor asumate prin cele două contracte de transport. Pârâta i-a comunicat că a depus plângere penală împotriva terţului transportator ales să efectueze cursele în locul acesteia şi că, în paralel, a deschis şi 2 dosare de daună la asiguratorul său.

În urma răspunsului negativ privind despăgubirea în cadrul dosarelor de daună deschise de pârâtă dar şi a faptului că până la data prezentei, deşi a fost notificată, aceasta din urmă, nu a achitat suma de 200.059,11 lei, a formulat prezenta cerere de chemare în judecată.

În drept, art. 3, art. 17, art. 23, art. 27 din Convenţia CMR, art. 1381, art. 1955, art. 1984 Cod civil, art. 194, art. 583, art. 113 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă.

În dovedire, au fost ataşate înscrisuri .

Cererea de chemare în judecată a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 5106,18 lei (f. 38, vol. I).

La data de 31.03.2025, pârâta a formulat întâmpinare, prin care solicitat:

(1) Suspendarea prezentei cauze până la soluţionarea celor două dosare de urmărire penală, respectiv înregistrate sub nr. ##########P/2024, instrumentat de Inspectoratul ######## de Poliţie ####, şi dosar nr. 3489/###/P/2024, deschis de Inspectoratul ######## de Poliţie Constanţa, conform art. 413 alin. (1) pct. 2 Cod Proc. Civ. , având în vedere că obiectul capătului principal de cerere (contravaloarea mărfurilor furate) este rezultatul direct al infracţiunilor de furt şi înşelăciune ce fac obiectul celor două dosare de urmărire penală, fapte care au o influenţă decisivă asupra pretenţiilor din prezentul dosar,

(2) Admiterea excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei şi respingerea cererii de chemare în judecată ca intentată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă conform art. 40 alin. (1) teza a 2-a C. Proc. Civ.,

(3) Respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată şi nefondată, având în vedere că nu sunt îndeplinite condiţiile răspunderii civile contractuale şi existenţa unui caz fortuit,

(4) în subsidiar, situaţia admiterii cererii de chemare în judecată, a solicitat chemarea în garanţie a transportatorilor ######## ##### S.R.L., ### ######### S.R.L. şi ###### ##### S.R.L. pentru ca aceştia să fie traşi la răspundere, conform obligaţiilor ce revin în temeiul Convenţiei CMR în temeiul art. 72 C. Proc. Civ..

(5) Obligarea societăţii reclamante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de formularea apărărilor în cauză.

A arătat că prin cererea de chemare în judecată, pretenţiile reclamantei se fundamentează pe prevederile Convenţiei CMR (art. 17), însă Convenţia CMR nu este aplicabilă contractelor de expediţii încheiate cu societăţile de expediţii, ci contractelor de transport, astfel cum rezultă din art. 1 din acest tratat.

De asemenea, nici prevederile art. 1955 şi art. 1984 din Codul Civil nu sunt aplicabile în relaţia comitentului şi expeditorului din cadrul contractelor de expediţii, acestea fiind aplicabile, de fapt, contractelor de transport rutier încheiate de pârâtă cu subcontractantul ######## ##### S.R.L. (contractele nr. LOG47524 din data de 07.11.2024 şi LOG47564 din data de 08.11.2024).

A invocat excepţia lipsei calităţii procesuale pasive, având în vedere că răspunderea pentru pierderea sau pieirea mărfurilor este reglementată de Convenţia CMR, care stabileşte în mod clar că răspunderea pentru pierderile suferite de marfă în cadrul unui transport revine transportatorului (cărăuşului) şi nu intermediarului (expeditorului).

A considerat că societatea reclamantă ar fi trebuit să cheme în judecată, în mod corespunzător, transportatorii ######## ##### S.R.L., ### ######### S.R.L. şi ###### ##### S.R.L., dar şi persoanele fizice ######## ####### şi Funtavoi #######, având în vedere că aceştia sunt cei care poartă răspunderea legală pentru mărfuri pe durata transporturilor, conform temeiurilor de drept invocate de reclamantă.

Pe fond, a susţinut că nu sunt îndeplinite condiţiile atragerii răspunderii civile contractuale, apreciind că a executat obligaţiile principale aferente celor două contracte încheiate cu reclamanta.

A arătat că pentru a angaja răspunderea contractuală, trebuie să existe o neexecutare sau o executare necorespunzătoare a obligaţiilor asumate prin contract. Neexecutarea se referă la situaţia în care una dintre părţi nu îşi îndeplineşte obligaţiile contractuale, iar executarea necorespunzătoare implică îndeplinirea acestora într-un mod care nu respectă termenii şi condiţiile stabilite în contract.

În ceea ce priveşte cele două comenzi de transport, a arătat că a executat contractul conform termenilor contractuali, însă subcontractantul său ######## ##### S.R.L. a contractat la rândul său alţi doi transportatori (cărăuşi) fără aprobarea sa în prealabil şi încălcând grav articolul nr. 10 din contractele de transport încheiate cu aceştia.

Faptul că furtul a survenit nu poate fi considerat un eşec al său de a îndeplini obligaţiile contractuale, întrucât nu a existat nicio încălcare a normelor aplicabile transportului şi asigurării mărfurilor.

A menţionat că infracţiunile investigate sunt de uz de documente falsificate şi de înşelăciune, acte comise împotriva sa şi a altor societăţi de expediţii din ####### în mod special pentru a induce în eroare şi pentru aproprierea mărfurilor de către făptuitori.

A mai arătat că societatea ######## ##### S.R.L. era utilizată ca subcontractant şi de celelalte societăţi cu renume din #######, care acum sunt persoane vătămate în dosarele de urmărire penală pe rol.

Societatea ######## ##### SRL a avut recenzii bune prin intermediul bursei transporturilor şi nu a avut înregistrat vreun incident de transport, şi de asemenea a furnizat toate documentele solicitate pentru verificarea acestui subcontractant. Acelaşi lucru s-a întâmplat şi în cazul celorlalte societăţi de expediţii.

Astfel, a considerat că, în primul rând este necesară suspendarea prezentei cauze până la soluţionarea dosarelor de urmărire penală, pentru a putea determina clar făptuitorii, şi în al doilea rând, motivele pentru care nu a prevăzut/nu ar fi putut sa prevadă o astfel de activitate infracţională din partea subcontractantului în cauză.

Cu privire la cererea de chemare în judecată, a arătat că reclamanta consideră fapta ilicită producătoare de prejudicii (i.e. neexecutarea/executarea necorespunzătoare pentru răspunderea contractuală) ca fiind neexecutarea obligaţiei de trasport.

A arătat că nu este operator de transport, nu deţine licenţă ARR pentru efectuarea de transporturi rutiere de mărfuri pentru a presta activitatea de transport, deţine în schimb autorizaţia pentru efectuarea activităţilor conexe transporturilor, specifică societăţilor de expediţii, precum şi activitatea principală declarată în acest sens.

A mai susţinut că nu există vinovăţie din partea sa, întrucât a acţionat cu diligenţa unui „bun profesionist”. Aşadar, a efectuat verificările necesare în vederea selectării transportatorului principal ######## ##### S.R.L. şi a verificării poliţei de asigurare a acestuia în cadrul platformei ##### de Transport.

De asemenea, a arătat că fapta de furt nu poate fi considerată o acţiune ilicită a sa, întrucât furtul reprezintă un caz imprevizibil şi incontrolabil. Nu a avut intenţia de a provoca un prejudiciu societăţii reclamante şi nu a comis o faptă culpabilă în legătură cu furtul mărfurilor, ci a fost victima unei infracţiuni de înşelăciune.

Vinovăţia aparţine făptuitorilor, personalelor fizice şi juridice indicate în cadrul capitolului privind excepţia lipsei calităţii procesuale pasive, fapt ce va fi determinat în concret de pronunţarea unor hotărâri în cauzele penale investigate.

A arătat şi că nu există o legătură de cauzalitate între executarea contractului de expediţie şi prejudiciul suferit de reclamantă, deoarece prejudiciul reprezintă consecinţa directa a faptelor investigate de către autorităţile penale.

în vedere refuzul asigurătorului şi evaluarea acestuia a modalităţii de comitere a faptei ca fiind în afara răspunderii pârâtei în calitate de organizator al transportului, precum şi faptul că aceste riscuri sunt considerate cazuri fortuite, a considerat că nu poate fi trasă la răspundere pentru prejudiciul suferit de reclamantă. În acest sens, a depus toate demersurile necesare, inclusiv solicitarea unei plângeri din partea Autorităţii de Supraveghere Financiară, pentru a asigura clarificarea situaţiei şi pentru a proteja interesele reclamantei.

A susţinut că, având doar calitatea de intermediar în contractul de transport, nu poate fi obligată la despăgubiri, deoarece nu există o legătură de cauzalitate directă între acţiunile sale şi prejudiciul suferit de societatea reclamantă.

În drept, art. 205 alin. 2, art. 453, art. 72, art. 413, art. 633 Cod Proc. Civ., art. 1516, art. 2170, art. 1170, art. 1350, art. 1548, art. 1533, art. 1357, art. 1351, art. 1352, art. 1961 Cod Civil, art. 7, art. 17, art. 32 din Convenţia CMR.

În dovedire, a ataşat înscrisuri.

La data de 25.04.2025, reclamanta a formulat răspuns la întâmpinare prin care a răspuns cu privire la modul în care pârâta descrie situaţia de fapt, cu privire la cererea de suspendare a cauzei până la soluţionarea celor două dosare, cu privire la calificarea contractelor, a prevederilor legale aplicabile şi excepţia lipsei calităţii procesuale pasive. De asemenea, a combătut susţinerile referitoare la incidenţa cazului fortuit.

La data de 21.05.2025, pârâta a formulat note scrise, iar la data de 27.05.2026, reclamanta a formulat cerere de modificare şi completare a cererii de chemare în judecată şi note de şedinţă raportat la notele scrise formulate de către pârâtă.

Prin cererea de modificare şi completare a cererii de chemare în judecată, reclamanta şi-a diminuat valoarea pretenţiilor formulate prin cererea de chemare în judecată, a introdus un capăt de cerere cu caracter subsidiar şi a îndreptat o eroare materială în ceea ce priveşte indicarea în mod greşit în finalul cererii de chemare în judecată a dispoziţiilor art. 1381 cod civil, în loc de art. 1350 Cod civil, solicitând în principal:

- conform art. 17 şi art. 23 Convenţia CMR, obligarea pârâtei la plata sumei de 87479,17 lei despăgubiri pentru pierderea totală a mărfii preluată în baza comenzii-contract de transport nr. 45064/07.11.2024, conform FF MDT20240000013931-1/30.10.2024 şi MDT20240000013931-2/30.10.2024;

- obligarea pârâtei la plata dobânzii în cuantum de 5%/an prevăzute de dispoziţiile art. 27 pct. 1 din convenţia CMR, calculate de la 14.11.2024 şi până la data plăţii efective;

- obligarea pârâtei la plata dobânzii în cuantum de 5%/an prevăzute de dispoziţiile art. 27 pct. 1 din convenţia CMR, calculate de la 14.11.2024 şi până la data de 13.05.2025 - data predării mărfurilor de către IPJ Constanţa pentru suma de 112.579,94 lei (contravaloare marfa, conform facturii 2225088, aferentă comenzii-contract de transport nr. 45084/08.11.2024).

În subsidiar, în ipoteza în care instanţa ar aprecia că între părţi nu s-a încheiat un contract de transport, ci un contract de expediţie, a solicitat, în temeiul art. 1350 Cod Civil şi art. 2068 Cod civil, obligarea pârâtei în calitate de casă de expediţii la plata sumei 87479,17 lei, reprezentând prejudiciului cauzat prin neîndeplinirea obligaţiilor asumate prin alegerea şi încredinţarea transportului unui terţ care a comis fapte de natură penală, fapt ce a condus la pierderea mărfurilor.

De asemenea, a solicitat obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluţionarea prezentei cereri.

Cu privire la diminuarea valorii pretenţiilor cu suma de 112579,94 lei, a arătat că în cadrul dosarului penal nr. 3489/###/P/2024, urmare a identificării, într-un depozit aflat pe raza judeţului Constanţa, de către organele de cercetare penală a mărfurilor ce au făcut obiectul Comenzii-contract de transport nr. 45084/08.11.2024 (ruta ########-######), în baza Ordonanţei Ministerului ###### din data de 12.05.2025 s-a dispus restituirea cantităţii de 21,37 to profile.

Cu privire la capătul de cerere cu caracter subsidiar, a arătat că obligaţiile şi răspunderea expeditorului sunt prevăzute de art. 2067 şi art. 2068 Cod civil. Potrivit art. 2068 al. 1 din Codul civil, expeditorul răspunde de întârzierea transportului, de pieirea, pierderea, sustragerea sau stricăciunea bunurilor în caz de neglijenţă în executarea expedierii, în special în ceea ce priveşte preluarea şi păstrarea bunurilor, alegerea transportatorului ori a expeditorilor intermediari.

A considerat că ########## ######### S.R.L. nu a depus diligentele necesare, suficiente şi rezonabile în vederea evitării pierderii bunurilor reclamantei, limitându-se la selectarea unui transportator înscris în Registrul Transportatorilor şi înregistrat fiscal (conform susţinerilor pârâtei din Notele de şedinţă din 20.05.2025), ceea ce presupune o culpă a pârâtei, în modalitatea neglijenţei.

Totodată, a precizat că solicită în continuare admiterea cererii principale întemeiată pe răspunderea transportatorului contractual conform Convenţiei CMR iar în subsidiar admiterea cererii astfel cum a fost completată.

În drept, art. 204 Cod procedură civilă.

În dovedire au fost ataşate înscrisuri.

La termenul din data de 27.05.2026, pârâta a invocat excepţia necompetenţei teritoriale şi materiale a instanţei.

La data de 23.06.2026, pârâta a formulat întâmpinare la cererea de modificare şi completare a cererii de chemare în judecată prin care a solicitat:

(1) Suspendarea prezentei cauze până la soluţionarea celor două dosare de urmărire penală, respectiv înregistrate sub nr. ##########P/2024, instrumentat de Inspectoratul ######## de Poliţie ####, şi dosar nr. 3489/###/P/2024, deschis de Inspectoratul ######## de Poliţie Constanţa, conform art. 413 alin. (1) pct. 2 Cod Proc. Civ. , având în vedere că obiectul capătului principal de cerere (contravaloarea mărfurilor furate) este rezultatul direct al infracţiunilor de furt şi înşelăciune ce fac obiectul celor două dosare de urmărire penală, fapte care au o influenţă decisivă asupra pretenţiilor din prezentul dosar,

(2) Admiterea excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive şi respingerea cererii de chemare în judecată ca intentată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă conform art. 40 alin. (1) teza a 2-a C. Proc. Civ.,

(3) Respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată şi nefondată, având în vedere că nu sunt îndeplinite condiţiile răspunderii civile contractuale şi existenţa unui caz fortuit,

(4) În subsidiar, situaţia admiterii cererii de chemare în judecată, a solicitat chemarea în garanţie a transportatorilor ######## ##### S.R.L., ### ######### S.R.L. şi ###### ##### S.R.L. pentru ca aceştia să fie traşi la răspundere, conform obligaţiilor ce revin în temeiul Convenţiei CMR în temeiul art. 72 C. Proc. Civ..

(5) Obligarea societăţii reclamante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de formularea apărărilor în cauză.

Cu titlu preliminar, a arătat că nu înţelege dacă reclamanta este convinsă că a încheiat un contract de transport sau un contract de expediţii, nici dacă înţelege să întemeieze acţiunea pe răspunderea contractuală sau delictuală, întrucât (i) în petitul cererii modificatoare a solicitat îndreptarea unei „erori materiale" în ceea ce priveşte indicarea în mod greşit în cadrul cererii de chemare în judecată pe temeiul răspunderii contractuale (art. 1350 Cod Civil) şi solicită înlocuirea cu temeiul răspunderii delictuale, iar (ii) în a doua parte a cererii îşi întemeiază toate petitele, inclusiv pe cel în subsidiar, tot pe răspunderea contractuală.

În acest sens, a arătat că nu poate emite o opinie privind caracterul conform al cererii modificatoare în ceea ce priveşte modificarea temeiului juridic pentru că doar se menţionează că se modifică în temeiul răspunderii delictuale, dar toate capetele de cerere se întemeiază tot pe răspunderea contractuală.

Totodată, a arătat că renunţă la lipsa competenţei teritoriale a instanţei, deoarece a verificat din nou prevederile Convenţiei CMR şi aceasta este aplicabilă doar transporturilor internaţionale de mărfuri. După analiza contractelor depuse de reclamantă, a observat că acestea sunt transporturi interne.

De asemenea, a susţinut că toate capetele de cerere, chiar şi după modificarea şi completarea cererii de chemare în judecată se întemeiază pe prevederi ale tratatelor internaţionale care nu sunt aplicabile în speţă, deoarece transporturile nu au fost internaţionale, ci interne.

Al doilea şi al treilea capăt de cerere privind dobânzi de 5%/an nu există în legislaţia internă, sunt aplicabile exclusiv transporturilor rutiere internaţionale de mărfuri.

A mai susţinut că cererea modificatoare a cererii de chemare în judecată, precum şi diminuarea cuantumului cererii de chemare în judecată reprezintă consecinţa directă şi nemijlocită a avansării activităţilor de urmărire penală în cadrul dosarelor înregistrate sub nr. ##########P/2024, instrumentat de Inspectoratul ######## de Poliţie ####, şi dosar nr. 3489/###/P/2024, deschis de Inspectoratul ######## de Poliţie Constanţa.

Această modificare accentuează şi demonstrează înrâurirea hotărâtoare acelor două dosare de urmărire penală cu obiectul prezentei cauze, astfel că obiectul acestui dosar deja suferă modificări raportat la cele două cauze penale, unde reclamanta s-a constituit ca parte civilă pentru aceleaşi prejudicii.

În acest sens, a apreciat că stăruie în suspendarea prezentei cauze conform art. 413 alin. (1) pct. 2 Cod Proc. Civ., având în vedere că obiectul cererii este rezultatul direct al infracţiunilor de furt şi înşelăciune ce fac obiectul celor doua dosare de urmărire penală, fapte care au o influenţă decisivă asupra pretenţiilor din prezentul dosar.

Tot ca o dovada a lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei, a arătat că societatea reclamantă şi-a recuperat o parte însemnată din prejudiciu de la persoanele responsabile de crearea acestuia, fără intervenţia sau acţiunea pârâtei. În acest sens, stăruie în admiterea excepţiei lipsei calităţii procesuale pasive şi respingerea cererii de chemare în judecată ca intentată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă conform art. 40 alin. (1) teza a 2-a C. Proc. Civ.

În drept, art. 205 alin. 2 Cod procedură civilă.

La data de 20.10.2025, reclamanta a depus note de şedinţă prin care a formulat clarificări cu privire la temeiurile cererii de chemare în judecată.

Astfel, a precizat reclamanta că întelege să-şi fundamenteze atât cererea principală, cât şi cea subsidiară pe răspunderea civilă contractuală în considerarea celor 2 contracte de transport încheiate de reclamantă cu parată.

A reiterat faptul că în cererea de chemare în judecată reclamanta a indicat dispoziţiile art. 1350 (conform cererii de îndreptare eroare materiala), art. 1955, art. 1984 Cod civil. În ceea ce priveşte cererea subsidiară, a arătat că aceasta a fost fundamentată pe dispozitiile art. 2067 şi art. 2068 Cod civil.

În analizarea competenţei teritoriale, a solicitat a fi avute în vedere pe de o parte dispoziţiile art. 113 pct. 6 Cod procedură civilă iar pe de altă parte poziţia pârâtei din întâmpinarea formulată faţă de cererea de modificare şi completare a cererii de chemare în judecată, prin care pârâta înţelege să renunţe la susţinerea excepţiei necompetenţei teritoriale.

Cu privire la excepţia necompetenţei materiale, raportat la cererea modificatoare prin care a înţeles să reducă valoarea pretenţiilor la suma de 87479,17 lei, a considerat că Tribunalul este competent material să soluţioneze cauza chiar şi după diminuarea cuantumului pretenţiilor reclamantei, având în vedere dispoziţiile art. 106 al. 1 Cpc.

La termenul din data de 21.10.2025, s-a respins excepţia necompetenţei materiale a Tribunalului Constanţa, ca neîntemeiată, şi s-a luat act că s-a renunţat la excepţia necompetenţei teritoriale.

Prin Încheierea din data de 04.11.2025, s-a respins cererea de suspendare a judecăţii, ca neîntemeiată.

La data de 19.11.2025, pârâta a depus cererea de chemare în garanţie cu indicarea tuturor elementelor prevăzute de art. 194 Cod procedură civilă.

Prin cererea de chemare în garanţie, formulată împotriva societăţilor ######## ##### SRL, ### ######### SRL şi ###### ##### SRL, a solicitat ca, în situaţia căderii în pretenţii a reclamantei privind cererea principală, să se dispună obligarea celor chemaţi în garanţie, în solidar, la următoarele:

(i) Obligarea la plata către societatea reclamantă a sumei de 87479,17 lei conform art. 23 din Convenţia CMR;

(ii) Obligarea la plata dobânzii în cuantum de 5%/an prevăzute de dispoziţiile art. 27 pct. 1 din convenţia CMR, calculate de la 14.11.2024 şi până la data plăţii efective;

(iii) Obligarea la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluţionarea prezentei cereri.

În motivare, a arătat că societatea ######## ##### S.R.L. este răspunzătoare deoarece pârâta a avut doar calitatea de intermediar, iar prin cele două comenzi de transport încheiate cu societatea reclamantă, după o largă verificare a societăţii, în cele două comenzi de transport încheiate între pârâtă şi ######## ##### S.R.L., era menţionat la art. 10 din ambele contracte faptul că este interzisă orice transbordare a mărfii, încărcare sau descărcare fără acordul SC ########## ######### SRL, cu excepţia punctelor de încărcare şi descărcare. #### interzisă subcontractarea transportului fără acordul scris al firmei SC ########## ######### SRL, în caz contrar, factura nu va fi achitată.

A susţinut că în cazul de faţă, transportatorul nu poate invoca lipsa culpei sale, întrucât acesta avea obligaţia să asigure integritatea bunurilor. Omisiunea de a lua măsuri de protecţie corespunzătoare demonstrează existenţa unei culpe directe. În acest sens, societatea ######## ##### S.R.L. şi-a asumat obligaţia efectuării celor două comenzi de transport, încălcând clauza 10

din contract, acesta răspunde inclusiv pertu faptele unor terţi la care a apelat conform art. 3 din convenţia CMR.

Existenţa legăturii de cauzalitate între fapta transportatorului şi prejudiciul suferit rezultă din faptul că pierderea mărfurilor a avut loc în intervalul de timp în care acestea se aflau sub responsabilitatea transportatorului. Transportatorul avea obligaţia de a prelua mărfurile în bune condiţii şi de a le livra intacte la destinaţie. Întrucât prejudiciul a apărut în această perioadă, este evident că există o legătură directă între nerespectarea obligaţiilor contractuale şi paguba produsă reclamantului.

În cazul de faţă, furtul mărfurilor nu poate fi considerat un eveniment exonerator de răspundere, întrucât astfel de riscuri sunt previzibile în industria transporturilor şi, prin urmare, transportatorul avea obligaţia de a adopta măsuri adecvate de prevenire. ##### unor măsuri de protecţie suficiente, precum monitorizarea traseului, utilizarea unor parcări sigure, implementarea unui sistem de sigilare a mărfurilor sau verificarea atentă a subcontractanţilor, indică o neglijenţă gravă, care a facilitat producerea prejudiciului. În aceste condiţii, se poate concluziona că prejudiciul reclamantului este consecinţa directă şi previzibilă a neîndeplinirii obligaţiilor de diligentă de către transportator şi că lanţul cauzal nu a fost întrerupt prin intervenţia unui factor exterior imprevizibil.

De asemenea, a arătat că prejudiciul în cazul de faţă constă în pierderea totală sau parţială a mărfurilor transportate, generată de neexecutarea corespunzătoare a obligaţiilor asumate de transportator şi subcontractanţii acestuia. Acest prejudiciu este de natură materială, întrucât se reflectă într-o pierdere financiară efectivă pentru reclamant, care nu a primit bunurile în condiţiile contractuale stabilite. Documentele justificative, precum procesele-verbale de constatare, facturile şi dovezile privind valoarea mărfii pierdute sau deteriorate, confirmă caracterul cert şi cuantificabil al prejudiciului suferit.

În ceea ce priveşte atragerea răspunderii civile delictuale a transportatorilor ### ######### SRL şi ###### ##### SRL, a arătat că, potrivit art. 1357 alin (1) Cod Civil, cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârşită cu intenţie sau din culpă, este obligat să îl repare.

Fapta ilicită reprezintă o încălcare a normelor legale sau contractuale aplicabile, care produce un prejudiciu unei părţi terţe. În speţă, transportatorii au încălcat obligaţiile care le revin conform Convenţiei CMR şi contractului de transport, nerespectând condiţiile corespunzătoare de manipulare şi livrare a mărfii. Această conduită ilicită a condus la pierderea totală a bunurilor, ceea ce atrage răspunderea acestora.

Prejudiciul reprezintă pierderea efectiv suferită de reclamant ca urmare a deteriorării sau pierderii mărfii transportate. În acest caz, prejudiciul este concret determinabil şi constă într-o valoare de 87479,17, sumă ce corespunde contravalorii mărfii afectate. Acest prejudiciu este cert, deoarece există documente justificative care atestă valoarea bunurilor şi amploarea pagubei.

În speţă, existenţa prejudiciului este dovedită prin procese-verbale de constatare, facturi şi alte documente oficiale care certifică pierderea suferită. Faptul că prejudiciul a fost consemnat în mod oficial exclude orice dubiu cu privire la caracterul său real şi concret.

Legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită şi prejudiciu este un element esenţial pentru stabilirea răspunderii transportatorului. Aceasta presupune că acţiunile sau omisiunile acestuia au avut un rol determinant în producerea prejudiciului. în cazul de faţă, transportatorul avea obligaţia

să asigure mărfurile în condiţii adecvate, iar nerespectarea acestei obligaţii a condus direct la pierderea bunurilor.

Vinovăţia transportatorului constă în faptul că acesta nu a luat măsurile necesare pentru a preveni producerea prejudiciului. În domeniul transporturilor, vinovăţia poate îmbrăca forma neglijenţei, imprudenţei sau lipsei de diligentă în manipularea mărfurilor.

A susţinut pârâta că, în cazul de faţă, transportatorul nu poate invoca lipsa culpei sale, întrucât acesta avea obligaţia să asigure integritatea bunurilor. Omisiunea de a lua măsuri de protecţie corespunzătoare demonstrează existenţa unei culpe directe. În acest sens, societatea ######## ##### S.R.L. şi-a asumat obligaţia efectuării celor două comenzi de transport, încălcând clauza 10 din contract, acesta răspunde inclusiv pertu faptele unor terţi la care a apelat conform art. 3 din convenţia CMR

În concluzie, a apreciat că toate elementele răspunderii delictuale sunt îndeplinite, ceea ce impune obligarea transportatorului la plata despăgubirilor solicitate.

În drept, art. 72-74 Cod procedură civilă.

În dovedire au fost ataşate înscrisuri.

Cererea de chemare în garanţie a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în sumă de 2854,58 lei (f. 43, vol. II) şi 311,17 lei (f. 60, vol. II).

La data de 24.03.2026, chemata în garanţie ###### ##### SRL a formulat note de şedinţă prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în garanţie pentru lipsa calităţii procesual pasive a societăţii, precum şi obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

A susţinut că însăşi pârâta este direct responsabilă pentru repararea prejudiciului din cuprinsul cererii, prejudiciul reprezentând pierderea totală sau parţială a mărfii rezultat din nerespectarea condiţiilor contractuale de către societatea pârâtă.

Mai mult, societatea pârâtă a subcontractat cunoscând şi obligaţiile ce incubă pentru aceasta în raport de situaţia asumată.

Totodată, a subliniat că a procedat deja la acoperirea integrală a prejudiciului invocat în prezenta cauză, astfel că nu mai subzistă nicio utilitate pentru cererea de chemare în garanţie.

A arătat că sumele nerecuperate nu vizează contractul de transport încheiat cu societatea ###### ##### SRL.

În drept, art. 36 Cod procedură civilă, art. 33 Cod procedură civilă.

Prin încheierea de şedinţă din data de 24.03.2026, s-a respins excepţia tardivităţii formulării cererii de chemare în garanţie, invocată din oficiu la termenul de judecată din data de 24.02.2026, şi s-a admis în principiu cererea de chemare în garanţie.

La data de 30.03.2026, chemata în garanţie ###### ##### SRL a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în garanţie formulată de către S.C. ########## ######### S.R.L., ca fiind formulată împotriva unei persoane lipsite de capacitate procesual pasivă.

În motivare, a arătat că în modificările aduse cererii de chemare în judecată se solicită repararea prejudiciului în valoare de 87479,17 lei în baza comenzii de transport nr. 45064 din data de 7.11.2024, aferent comenzii din data de 07.11.2026.

A arătat că presupusul prejudiciu creat, în ceea ce ar privi-o, a fost înregistrat sub un alt număr de comandă nr. 45084 dintr-o altă dată, respectiv 08.11.2024, aferent comenzii din data de 08.11.2026.

De altfel, chiar din Anexa 3 ce vizează comanda de transport coroborat cu avizul de însoţire al mărfii depuse de către reclamantă la dosar, se poate vedea atât data transportului 08.11.2024 cât şi conţinutul acesteia.

Prin urmare, pentru pretenţiile deduse judecăţii cu ocazia cererii de chemare în garanţie şi situaţia de fapt actuală nu există identitate.

A susţinut că cererea de modificare şi completare nu are ca obiect prejudiciul deja acoperit de către societatea ###### ##### SRL, ci un alt raport juridic distinct, aferent datei de 07.11.2024.

A învederat că însăşi pârâta ########## ######### S.R.L. este direct responsabilă pentru repararea prejudiciului din cuprinsul cererii. Prejudiciul ar fi reprezentat de pierderea totală sau parţială a mărfii rezultat din nerespectarea condiţiilor contractuale de către societatea pârâtă.

Astfel, raportul juridic obligaţional s-a născut exclusiv între reclamantă şi pârâtă, aceasta din urmă asumându-şi obligaţia de a executa contractul de transport.

S.R.L. şi-a asumat îndeplinirea propriei obligaţii odată cu semnarea contractului înregistrat sub nr. 45064 din data de 07.11.2024.

Mai mult, a arătat că societatea pârâtă a subcontractat cunoscând şi obligaţiile ce incubă pentru aceasta în raport de situaţia asumată. Astfel, transportatorul principal (S.C. ########## ######### S.R.L.) rămâne direct răspunzător pentru mărfurile transportate de către un subcontractant, potriv. disp. 2.067, şi art. 2.068 alin. (l) Cod Civil „expeditorul răspunde de întârzierea transportului, de pieirea, pierderea, sustragerea sau stricăciunea bunurilor în caz de neglijenţa în executarea expedierii, în special în ceea ce priveşte preluarea şi păstrarea bunurilor, alegerea transportatorului ori a expeditorilor intermediari.”

A subliniat că S.C. ########## ######### S.R.L., şi-a încălcat obligaţiile asumate faţă de reclamantă, iar S.C. ######## ##### S.R.L., a subcontractat cu încălcarea expresă a clauzelor contractuale care interziceau în mod explicit subcontractarea.

A apreciat că prezenta cerere rămâne lipsită de interes, având în vedere că reclamanta şi-a modificat cererea de chemare în judecată, iar prejudiciul rezultat din comanda de transport nr. 45084 din 08.11.2024 a fost reparat integral.

A precizat că nu există interes în vederea introducerii în garanţie a societăţii ###### S.R.L., neexistând un folos practic şi efectiv.

În al doilea rând, a subliniat că societatea chemată în garanţie a procedat deja la acoperirea integrală a prejudiciului invocat în prezenta cauză, astfel încât nu mai subzistă nicio utilitate pentru cererea de chemare în garanţie.

Totodată, în cuprinsul cererii de modificare şi completare a cererii de chemare în judecată, societatea reclamantă arată că şi-a recuperat o parte din prejudiciul respectiv.

A susţinut chemata în garanţie că şi-a îndeplinit toate obligaţiile către reclamantă, prin urmare interesul procesual este inexistent, întrucât soluţionarea cererii de chemare în garanţie nu mai poate produce efecte juridice pentru partea care a formulat-o.

În drept, art. 36 Cod pr. civilă, art. 33 Cod pr. Civilă.

La data de 28.04.2026, pârâta ########## ######### SRL a formulat răspuns la întâmpinare, prin care a solicitat admiterea în principiu a cererii de chemare în garanţie, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 74 alin. (2) raportat la art. 64 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În ceea ce priveşte excepţia lipsei calităţii procesuale pasive, a arătat că aceasta este neîntemeiată.

În primul rând, fundamentul ridicării prezentei excepţii îl reprezintă răspunderea contractuală a pârâtei faţă de reclamantă, chemata în garanţie argumentând faptul că pârâta rămânând direct răspunzătoare pentru mărfurile transportate, inclusiv în situaţia în care executarea obligaţiilor a fost realizată prin intermediul unui subcontractant.

####, a susţinut că nu se pune problema răspunderi directe a chematei în garanţie faţă de reclamantă, ci faţă de partea care a formulat cererea de chemare în garanţie, părţile raportului obligaţional din cadrul cererii e chemare în garanţie fiind exclusiv pârâta şi societăţile chemate în garanţie de aceasta.

A precizat că a procedat la chemarea în garanţie a societăţii ###### ##### SRL nu în considerarea unei pretinse răspunderi a acesteia faţă de reclamantă, ci în considerarea raportului juridic existent între pârâtă şi terţul chemat în garanţie, în temeiul căruia acesta din urmă ar putea fi ţinut să răspundă faţă de pârâtă pentru eventualele prejudicii.

În ceea ce priveşte excepţia lipsei calităţii procesuale pasive, a apreciat că aceasta constituie, în realitate, o veritabilă apărare de fond, motiv pentru care a solicitat respingerea sa ca neîntemeiată, iar, în subsidiar, unirea acesteia cu fondul cauzei.

În ceea ce priveşte susţinerile referitoare la repararea integrală a prejudiciului, precum şi la cererea modificatoare, a arătat că reclamanta ###### ###### S.A. a arătat în mod expres, prin cererea modificatoare a cererii de chemare în judecată, că înţelege să diminueze cuantumul pretenţiilor formulate, fară a renunţa însă la temeiurile de drept sau la capetele de cerere deduse judecăţii împotriva sa.

În aceste condiţii, pentru a se putea analiza în mod efectiv susţinerile privind repararea integrală a prejudiciului pretins a fi fost cauzat prin Comanda de transport nr. 45084 din data de 08.11.2024, se impune ca reclamanta să clarifice dacă mai înţelege să formuleze pretenţii sau să solicite orice fel de despăgubiri în legătură cu această comandă de transport ori dacă, dimpotrivă, înţelege să îşi restrângă inclusiv argumentele de drept aferente primului capăt de cerere.

Totodată, a subliniat că, pe lângă obiectul principal al cererii, în cadrul cererii modificatoare a fost formulat şi un capăt de cerere subsidiar, având ca obiect obligarea sa la plata dobânzii în cuantum de 5%/an, prevăzută de art. 27 pct. 1 din Convenţia CMR, calculată pentru perioada 14.11.2024 - 13.05.2025, aferentă sumei de 112.579,94 lei (contravaloare marfa).

În ceea ce priveşte acest capăt subsidiar de cerere, a apreciat că sunt întrunite atât condiţiile existenţei calităţii procesuale pasive, cât şi cele ale interesului său pentru admiterea, în principiu, a cererii de chemare în garanţie, întrucât prejudiciul invocat - inclusiv sub forma dobânzilor - reprezintă o consecinţă directă a conduitei societăţii ###### ##### SRL, constând în neîndeplinirea obligaţiei de a adopta măsurile de securitate necesare prevenirii furtului mărfii transportate.

În acest sens, a relevat existenţa raporturilor contractuale rezultate din Comanda de transport rutier nr. LOG47564 din data de 08.11.2024 (ruta Constanţa-######), precum şi din Comanda de transport nr. 45084 din aceeaşi dată, dar şi obligaţiile legale instituite în sarcina transportatorului, respectiv: (I) art. 17 alin. (1) din Convenţia CMR, potrivit căruia transportatorul răspunde pentru pierderea totală sau parţială a mărfii ori pentru avarierea acesteia, produse între momentul primirii şi cel al eliberării, precum şi pentru întârzierea în livrare; (II) art. 1984 din

Codul civil, care consacră răspunderea transportatorului pentru prejudiciile cauzate prin pierderea, deteriorarea sau întârzierea livrării bunurilor.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând cu prioritate excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei, instanţa reţine:

SA -Expeditor şi ########## ######### S.R.L. - Transportator s-a semnat Comanda de transport nr. 45064/07.11.2024 (Constanţa-Găeşti), precum şi comanda de transport nr. 45084/08.11.2024 (Agigea-######).

Prin urmare, având în vedere faptul că cele două societăţi au un raport contractual, pârâta justifică calitate procesuală pasivă în ceea ce priveşte ambele contracte.

Astfel, va respinge ca neîntemeiată excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei.

Analizând cu prioritate excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a chematei în garanţie ###### ##### SRL, instanţa reţine:

Reclamanta a solicitat obligarea pârâtei a prejudiciului suferit atât prin pierderea mărfii din comanda nr. 45084/08.11.2024, cât şi a celei din comanda nr. 45064/07.11.2024, deci chemata în garanţie justifică calitatea procesuală pasivă.

Prin urmare, va respinge ca neîntemeiată excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a chematei în garanţie ###### ##### SRL.

Analizând actele şi lucrările dosarului, reţine următoarele:

Cu titlu preliminar, instanţa constată că, potrivit art. 12 din Convenţia C.M.R., această convenţie se aplică oricărui contract de transport pe şosele cu titlu oneros cu vehicule, când locul primirii mărfii şi locul prevăzut pentru eliberare sunt situate în două ţări diferite, dintre care cel puţin una este ţară contractantă iar conform dispoziţiilor art. 140 din Legea nr.71/2011, dispoziţiile actelor internaţionale ratificate de ####### în domeniul transporturilor prevalează asupra dispoziţiilor Codului civil.

Prin urmare, având în vedere că cele două comenzi de transport vizau, pe de o parte, încărcarea din Constanţa şi descărcarea în Găeşti, iar pe de altă parte, încărcarea la Agigea şi descărcarea la ######, se poate observa că locul primirii mărfii şi locul prevăzut pentru eliberare sunt situate în aceeaşi ţară, Convenţia C.M.R. nu este aplicabilă, deci dobânda în cuantum de 5% nu poate fi acordată.

În ceea ce priveşte fondul cauzei,

În drept, instanţa a reţinut incidenţa art. 1955 Cod civil: „Prin contractul de transport, o parte, numită transportator, se obligă, cu titlu principal, să transporte o persoană sau un bun dintr-un loc în altul, în schimbul unui preţ pe care pasagerul, expeditorul sau destinatarul se obligă să îl plătească, la timpul şi locul convenite.” şi 1956 Cod civil „Contractul de transport se dovedeşte prin documente de transport, precum scrisoare de trăsură, recipisă de bagaje, foaie de parcurs, conosament, tichet ori legitimaţie de călătorie sau altele asemenea, de la caz la caz.”

În cazul în care una dintre părţi nu îşi îndeplineşte integral, exact şi la timp obligaţia asumată prin convenţie, potrivit art.1516 alin. (1) din Cod Civil, se atrage răspunderea contractuală a acesteia, creditorului fiindu-i recunoscut dreptul de a obţine îndeplinirea exactă a obligaţiei şi la daune interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat şi care este consecinţa directă şi necesară a neexecutării fără justificare sau culpabile a obligaţiei, în baza art.1530 din Cod Civil.

Din interpretarea textelor legale mai sus menţionate rezultă că răspunderea civilă contractuală presupune în primul rând existenţa unor raporturi juridice anterioare între păgubit şi autorul faptei, născute prin acordul lor de voinţă. Pentru antrenarea răspunderii civile contractuale, este, totodată, necesar să se facă dovada existenţei unei fapte ilicite care constă în nerespectarea unei obligaţii contractuale, a unui prejudiciu, precum şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi prejudiciu, culpa debitorului fiind prezumată prin simplul fapt al neexecutării, potrivit dispoziţiilor art. 1548 din Noul Cod Civil.

Totodată, potrivit art. 1531 alin. (1) și (2) C. civ., (1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. (2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor şi beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ţine seama şi de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.

Conform ambelor comenzi de transport (f. 10 f. 14 vol. I), cărăuşul răspunde pe timpul transportului de marfă primită (de la încărcare până la predarea ultimei mărfi şi recepţionarea acesteia) din punct de vedere cantitativ şi al deteriorării acesteia (...).

Alegaţia pârâtei potrivit căreia este vorba despre un contract de expediţie, iar nu unul de transport este nesusţinută chiar de către cuprinsul comenzii de transport asumate prin semnătură de către pârâta, unde se specifică că prezenta comandă ţine loc de contract de transport.

Totodată, în cauză nu este vorba nici de situaţia transportului succesiv sau combinat, întrucât societatea ce a contractat cu reclamanta nu a efectuat în sine nicio parte din traseu, ci a ales să subcontracteze transportul, fără a avea permisiunea expeditorului în acest sens. Prin urmare, şi-a asumat consecinţele şi riscurile ce pot apărea pe parcursul traseului.

Astfel, răspunderea contractuală nu poate aparţine altei persoane decât cocontractantului ########## ######### SRL, acesta fiind cel ce şi-a asumat răspunderea faţă de reclamantă, urmând ca pârâta să fie obligată la plata sumei de 87479,17 lei, reprezentând prejudiciu în cuantum diminuat ca urmare a găsirii unei părţi din marfa ce nu a ajuns la destinaţie.

Analizând cererea de chemare în garanţie, instanţa constată următoarele:

În fapt, din înscrisurile depuse în prezenta cauză, instanţa constată că, ulterior semnării Comenzii de transport nr. 45064/07.11.2024 între ###### ###### SA -Expeditor şi ########## ######### S.R.L., aceasta din urmă a subcontractat transportul, folosind ca transportator societatea ######## ##### S.R.L. care la rândul ei a subcontractat firma ### ######### SRL.

Ulterior semnării Comenzii de transport nr. 45084/ 08.11.2024 între ###### ###### SA şi ########## ######### SRL, aceasta din urmă a subcontractat transportul folosind ca transportator societatea ######## ##### S.R.L. care la rândul ei a subcontractat firma ###### ##### S.R.L.

În ceea ce priveşte cele 3 societăţi ce au contractat şi subcontractat comanda de transport asumată de ########## ######### S.R.L., instanţa constată incidenţa disp. art. 72 C.proc. civ., partea interesată poate să cheme în garantie o terță persoană împotriva căreia ar putea să se îndrepte cu o cerere separată în garanție sau în despăgubiri.

în vedere comenzile de transport existente între ########## ######### S.R.L., pe de o parte, şi ######## ##### S.R.L., ### ######### SRL şi ###### ##### S.R.L., pe de altă parte, prin care cea dintâi a subcontractat comenzile de transport, precum şi împrejurarea că marfa nu a ajuns la destinaţie, acest aspect creând un prejudiciu reclamantei, instanţa va admite cererea

de chemare în garanţie şi va obliga chematele în garanţie la plata în solidar a sumei de 87479,17 lei, reprezentând prejudiciu în cuantum diminuat ca urmare a găsirii unei părţi din marfa aferentă comenzilor de transport nr. 45084/08.11.2024 şi nr. 45064/07.11.2024 ce nu a ajuns la destinaţie.

În ceea ce priveşte penalităţile, instanţa constată că cele solicitate de către reclamantă nu se aplică în prezenta cauză, având în vedere că, astfel cum a fost deja analizat, în prezenta cauză este vorba despre un transport intern.

Prin urmare, va respinge capătul de cerere vizând penalităţile de întârziere ca neîntemeiat.

În baza art. 453 alin. 1 C.proc.civ., va obliga în solidar pârâta şi chematele în garanţie la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă, în sumă totală de 15.006,18 lei, din care 9900 lei onorariu avocat şi 5106,18 lei taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Respinge ca neîntemeiată excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a pârâtei.

Respinge ca neîntemeiată excepţia lipsei calităţii procesuale pasive a chematei în garanţie ###### ##### SRL.

Admite în parte cererea de chemare în judecată, formulată de către reclamanta ###### ###### SA – cu sediul social în Municipiul ######, ###### ###### ## ####### ### ##, ##### ######, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J17##########, având ### #######, în contradictoriu cu pârâta ########## ######### SRL – cu sediul social în Sat Tomeşti, Comuna Tomeşti, ###### ####### ### #, cam. 1, #### ##, scara B, etaj 4, ### ##, judeţ ####, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J22##########, având CUI ######## şi sediul procesual ales la Cabinet de Avocat ##### ##### ######## în Voluntari, Şoseaua ###### nr. 1/VII, etaj 10, ##### #####.

Obligă pârâta ########## ######### SRL la plata către reclamantă a sumei de 87479,17 lei, reprezentând prejudiciu în cuantum diminuat ca urmare a găsirii unei părţi din marfa aferentă comenzilor de transport nr. 45084/08.11.2024 şi nr. 45064/07.11.2024 ce nu a ajuns la destinaţie.

Respinge ca neîntemeiat capătul de cerere vizând acordarea penalităţilor de întârziere ca neîntemeiat.

Admite cererea de chemare în garanţie, formulată de pârâta ########## ######### SRL – cu sediul social în Sat Tomeşti, Comuna Tomeşti, ###### ####### ### #, cam. 1, #### ##, scara B, etaj 4, ### ##, judeţ ####, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J22##########, având CUI ######## şi sediul procesual ales la Cabinet de Avocat ##### ##### ######## în Voluntari, Şoseaua ###### nr. 1/VII, etaj 10, ##### #####, în contradictoriu cu chematele în garanţie ######## ##### SRL – cu sediul în Municipiul Constanţa, ###### ######### ### ##, etaj 1, camera 4, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J##########, ### ########, ###### ##### SRL – cu sediul în Localitatea ######, ###### ###### ### ##, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J13##########, CUI 16026597, având sediul procesual ales la avocat ##### ###### ###### în Municipiul Constanţa, ###### ###### ### ###### ### ##, parter, ### #, interfon 1, ##### #########, şi ### ######### SRL – cu sediul

în Municipiul Constanţa, ###### ###### ###### ### #, camera 1, ##### #########, înregistrată în Registrul Comerţului sub nr. J13##########, CUI 30694044.

Obligă chematele în garanţie la plata în solidar a sumei de 87479,17 lei, reprezentând prejudiciu în cuantum diminuat ca urmare a găsirii unei părţi din marfa aferentă comenzilor de transport nr. 45084/08.11.2024 şi nr. 45064/07.11.2024 ce nu a ajuns la destinaţie.

Obligă în solidar pârâta şi chematele în garanţie la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă, în sumă totală de 15.006,18 lei, din care 9900 lei onorariu avocat şi 5106,18 lei taxă judiciară de timbru.

Cu apel în 30 de zile de la comunicare, ce se va depune la Tribunalul Constanţa.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin intermediul grefei instanţei astăzi, 18.09.2026.

PREŞEDINTE,
#####
####### ###### ######

GREFIER,

Red. #### I.C.I. – 18.09.2026
Tehnored. ##### M.A.I. – 22.09.2026/7ex.
–
5 #### #